

4. Ostavciuc D., Rusnac C. Features of planning of the investigation of crimes committed by organized criminal groups. *Вісник ЛДУВС ім. Е. О. Дідоренка*. 2021. Вип. 1 (93). С. 297–305.

5. Gheorghîță, M. (2015) *Tratat de metodică criminalistică*. CEP USM. Chișinău. [in Moldavian].

Стрельчук Давид Олексійович,
здобувач ступеня вищої освіти
бакалавра навчально-наукового
інституту № 3 Національної академії
внутрішніх справ
Науковий консультант:
доцент кафедри філософії права
та юридичної логіки Національної
академії внутрішніх справ, кандидат
філософських наук **Петрова Г. М.**

ФІЛОСОФСЬКІ ПОГЛЯДИ КАРЕН ХОРНІ

Карен Хорні (Karen Horney) – німецько-американська психоаналітикиня, яка стала однією з перших жінок-психоаналітиків і внесла значний внесок в розвиток психології.

Народилася Карен Хорні 16 вересня 1885 року в місті Гамбург, Німеччина. У 1906 році вона почала навчатися в медичному факультеті Університету в Фрібурзі, ставши першою жінкою в Німеччині, що отримала дозвіл вивчати медицину, а потім переїхала до Берліна, де продовжила навчання в галузі психіатрії та психоаналізу. У 1920-х отримала місце в Інституті психоаналізу в Берліні, де протягом кількох років до того вивчала психоаналіз, а протягом кількох років потому – читала лекції з психоаналізу. Карл Абрахам, кореспондент Зигмунда Фрейда, вважав Карен Горні дуже обдарованою аналітикинею та викладачкою психоаналізу.

У 1932 році Хорні переїхала до США, де продовжила свої дослідження і здобула значний авторитет в галузі психоаналізу. У Брукліні, який у 1930-х роках був домівкою великої інтелектуальної спільноти, частково через єврейську еміграцію з Європи, зокрема Німеччини, Горні знайомиться з Еріхом Фроммом та Гаррі Стеком Салліваном. Першою посадою в американській кар'єрі було віце-директорство в Чиказькому інституті психоаналізу. Протягом бруклінського періоду Горні розвинула та вдосконалила свої складні теорії щодо неврозу та особистості, які базувалися на досвіді, отриманому під час роботи

в галузі психотерапії. Переїхала в США з Німеччини у 1932 для роботи в Чиказькому психоаналітичному інституті. В 1934 переїжджає до Нью-Йорка, де веде заняття в Новій школі соціальних досліджень, а також в Нью-Йоркському психоаналітичному інституті.

У 1937 р. Горні видала «Невротичну особистість нашого часу» («The Neurotic Personality of Our Time»), що здобула велику популярність.

В 1941 році колеги виганяють Карен Горні з Чиказького інституту психоаналізу, позбавивши посади, через її відхід в теорії та практиці роботи від ортодоксального психоаналізу, і вона засновує власну Асоціацію сприяння розвитку психоаналізу (Association for the Advancement of Psychoanalysis), зайнявши деканське крісло Американського інституту психоаналізу. Згодом Горні почала викладати у Нью-Йоркському медичному коледжі, продовжуючи психіатричну практику до самої смерті у 1952 р.

Карен Хорні відома своїм критичним підходом до традиційної теорії психоаналізу Зигмунда Фрейда. Вона відкидала поняття «пенісної заздрості» та «комплексу кастрації», висувала нові ідеї про розвиток жіночої особистості та підкреслювала важливість соціальних та культурних факторів у формуванні особистості. У своїх роботах Карен Хорні зосереджувалася на питаннях стосунків між людьми, на проблемах жінок і сімейних взаємин. Вона писала про важливість взаємодії, співпраці та емпатії між людьми, про те, що особистість формується через взаємодію з іншими людьми та соціальне оточення.

Під час Другої світової війни, Карен Хорні займалася дослідженнями поведінки солдатів в армії США. Вона була призначена керівником психоаналітичної служби військової лікарні, де лікували вояків, які повернулися з фронту з психічними травмами. Хорні вважала, що під час війни у людей з'являються нові психологічні проблеми, які раніше не досліджувалися. Вона вивчала такі явища, як «бойова усталеність», «бойовий шок» та «прив'язаність до братства війни». Хорні також зосереджувалася на розвитку методів лікування психічних порушень, які виникали під час війни.

Карен Хорні була переконана, що військові події не тільки викликають психічні травми, але й можуть бути фактором, що сприяє розвитку нових психічних явищ, таких як депресія, тривога та страх. Вона прагнула зрозуміти, які фактори

викликають ці явища та як їх можна попередити. Дослідження Карен Хорні під час війни дали вагомий внесок в розвиток психології та психіатрії військових конфліктів. Її роботи використовуються і досі для розуміння психічних наслідків війни та розробки методів їх лікування.

Сушинська Валерія Петрівна,
здобувач ступеня вищої освіти
бакалавра навчально-наукового
інституту № 1 Національної академії
внутрішніх справ
Науковий консультант:
старший викладач кафедри тактичної
підготовки навчально-наукового
інституту № 3 Національної академії
внутрішніх справ, кандидат
юридичних наук **Лішук Б. В.**

ЗАХОДИ ЗАПОБІГАННЯ ВИНИКНЕННЮ НАДЗВИЧАЙНИХ СИТУАЦІЙ НА ОБ'ЄКТАХ ПІДВИЩЕНОЇ НЕБЕЗПЕКИ З УРАХУВАННЯМ СУЧАСНИХ ЗАГРОЗ

Аналізуючи сучасні ризики завдання шкоди навколишньому середовищу та населенню у результаті виникнення надзвичайних ситуацій, пожеж та небезпечних подій на території України в умовах ворожої агресії, виникає необхідність забезпечення безпеки населення і територій. Негативні наслідки аварій на об'єктах підвищеної небезпеки визначають необхідність подальшого підвищення безпеки з проведенням заходів щодо запобігання виникненню надзвичайних ситуацій.

Варто зазначити, що об'єкт підвищеної небезпеки – єдиний майновий комплекс підприємства, що включає будь-які будівлі, виробництва (цехи, відділення, виробничі дільниці), окреме обладнання та джерела небезпеки, розташовані в межах території такого об'єкта, який за результатами ідентифікації об'єктів підвищеної небезпеки вважається об'єктом підвищеної небезпеки відповідного класу [1]. На таких об'єктах експлуатується небезпечне обладнання, проводяться складні технологічні процеси, використовуються небезпечні, токсичні речовини, які можуть завдати шкоду життю, здоров'ю не тільки персоналу даного підприємства, але спричинити важкі наслідки для населення, що проживає на прилеглих до небезпечного